

[Elisabeth Arnold]

kale Venstre, ikke mere var fast sammmentømret, men jeg kan berolige ordførerne med, at det er det. Det Radikale Venstre står fortsat ved den beslutning, vi var med til at vedtage mellem jul og nytår, om at udpege en opmand til at afgøre de forhold mellem Sygesikringens Forhandlingsudvalg og Praktiserende Lægers Organisation, som parterne ikke kunne blive enige om inden en fastsat frist.

Vi er fuldstændig klar over og opmærksomme på, at de forhandlende parter selv er inderligt imod at få en opmand til at komme og rage de kastanjer ud af ilden, som de ikke selv har kunnet klare inden den fastsatte frist. Vi er også fuldstændig klar over, at frihedselskende partier som Venstre ikke bryder sig om at få indført denne ordning, som indeholder de tre ord, der er os alle sammen inderligt imod, nemlig tvang, vold og gift. Sådan er det, men der er blandt disse parter en større vilje til at nå en løsning, når de ved, at hvis de ikke når en løsning, kommer denne person bevæbnet med tvang, vold og gift, og vedkommende vil altså kunne skære igennem og finde en ordning, som parterne har at rette sig efter.

Vi synes, det er udmærket, at der er sat nogle betingelser for de rammer, som opmanden kan virke under. Især vil vi lægge vægt på, at der skal arbejdes på at sikre, at man får en ramme, som ligger i overensstemmelse med de overenskomster, der opnås på det øvrige arbejdsmarked. Dét er vi så heldige, at vi allerede nu har adskillige overenskomster skitseret, så vi kan se, hvilke lønrammer der kommer til at virke på det øvrige arbejdsmarked. Det vil sige: Både parterne selv, som har denne tvungne voldgift hængende over hovedet, og opmanden ved udmærket godt, hvilke rammer man kan indrette sig efter.

Vi synes også, det er udmærket, at det bliver præciseret – som det er helt rigtigt – at hvis der skulle komme overskridelser af den ramme, som Sygeforsikringens Forhandlingsudvalg har fået, vil staten ikke kunne kompensere for disse merudgifter; det må amterne finde ud af.

Vi finder ikke, at der er nogen vej uden om denne opmand. Jeg tror, det er den bedste måde at opnå resultater på, selv om vi godt ved, at det ikke er populært i organisationerne og i visse partier.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti har også stadig væk samme synspunkt: Vi mener ikke, det er nogen god idé med en opmand, og vi tror, at parterne nok kunne finde sammen uden at skulle have denne trussel, som den radikale ordfører sagde, hængende over hovedet; så vi vender os imod lovforslaget.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Det er regeringens opfattelse, at den opmand, som beslutningsforslaget omtaler, vil få en utrolig vidtgående kompetence, hvis han måtte komme i funktion.

Regeringen er overordentlig betænkelig ved de perspektiver, der knytter sig hertil. Derfor har jeg fundet det nødvendigt at give udtryk for disse betænkeligheder gennem bemærkningerne til lovforslaget. Og jeg kan så glæde mig over at konstatere, at det er lykkedes at udtrykke vore betænkeligheder på en sådan måde, at der ikke er uklarheder om regeringens holdning.

I den diskussion, der har fundet sted om beslutningsforslaget i pressen, er det fremgået med stor tydelighed, at Praktiserende Lægers Organisation har meget store betænkeligheder ved overhovedet at påbegynde reelle forhandlinger, hvis den senere risikerer at få påtvunget en løsning, som den ikke har nogen indflydelse på.

Fru Elisabeth Arnold forsøgte at berolige med, at der var et alternativt flertal, der stadig væk stod sammen. Jeg må sige, at efter min opfattelse var der nu ikke så megen ro at hente i den udtalelse. Jeg må konstatere, at der nok fortsat er et flertal, som ønsker at fremme dette lovforslag. Jeg må så appellere til, at man behandler forslaget så hurtigt som muligt af hensyn til overenskomstparterne. Det er meget væsentligt for overenskomstparterne at få klarhed over det grundlag, de skal føre forhandlingerne på. Det må være i alles interesse at medvirke hertil, og jeg skal give tilsagn om, at vi fra Sundhedsministeriets side vil være behjælpelige, så forslaget kan behandles så hurtigt som muligt – hvis det altså er nødvendigt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.